

Nr 3, juni 2016

De Derajeur

**clubblad van
Toerclub Wageningen**

WEL ZO PRETTIG, ALLES INCLUSIEF.

VRAAG TER
INSPIRATIE ONS
GRATIS BOEK
VOORAF AAN OP:

VANDERZANDT.UWKEUKENSPECIAALZAAK.NL

Uw nieuwe keuken moet garant staan voor een lange periode van kook- en woonplezier. Wij denken graag na over élk aspect en élk detail van uw nieuwe keuken. Over ons prijskaartje kunnen we kort zijn: wij vragen direct een eerlijke all-in prijs. Zonder vervelende verrassingen achteraf.

WAGENINGEN • Plantsoen 5
Wageningen • tel. 0317 - 423 674
WWW.VDZANDTKEUKENS.NL

Wij zijn aangesloten bij

De Derajeur

Clubblad van TCW

37e jaargang nr. 3, juni 2016

Toerclub Wageningen '79

opgericht 1-9-1979, aangesloten bij de NFTU

Clubhuis: Nudepark 81, 6702 DZ Wageningen, tel. 0317 411494

Internet www.tcw79.nl

Bankrekeningnr. NL31RABO0397044941

Ledenadministratie: Michèle Grimbrère

E-mail: ledenadministratie@tcw79.nl

Redactie: Niels Dignum, Linda Persoon

E-mail: derajeur@tcw79.nl

Advertenties:

Edwin Jansen sr.

Bestuur

Voorzitter
Arnold Winkel

Secretaris
Liesbeth van Agt
secretariaat@tcw79.nl

Penningmeester
Cisca Noy
penningmeester@tcw79.nl

Lid
Margit Warmink
mtb@tcw79.nl

Lid/clubtochtencoordinator:
Evert Kolet

Toercommissie

Contactpersoon
Toon Loonen

Lid
René Steegh
Roel van den Meiracker
Jeroen Roelofs

Vierdaagsecommissie

Contactpersoon Jacques
Teunissen

Lid
Gerard Boudestein
Ronald Brussen
Ben Huiskamp

Beheer

Contactpersoon
Evert Kolet

Inkoop (a.i.)
Cees van Nieuwenhuijsen

Activiteitencommissie

Contactpersoon
Menno Bartlema

Lid
Berrie Ruijling
Wim Overdijkink

Kledingcommissie

Contactpersonen
Gerard Wesselkamp

Bert Wijnen

Ereleden en leden van verdienste

erelid: Jan Hontelez

lid van verdienste: Henk Deijs, Teus
Hovestad, Piet Woldendorp en Zwe-
rus van Dreven

Inhoud

Van de redactie	5
Man met de hamer	7
Groepen TCW, Raad de plaat	9
Een kop-en-kontbotsing heb je zo, Vrijwiliger in het zonnetje	11
Meefietsen bij een Brabantse Toerclub TWC Asten	12
Fietsvierdaagse in Recke Duitsland	13
JJC 2016	14
Jan van de Sande Memorial	15
De vrijwilligers vacaturebank, De Vennbahn Radweg	17
Fietspraat bij TCW79	19
Een uitdagende tocht in Ecuador: de Papallactapas	21
La Catalane Cyclo	23
Het Wist-je-datje van Schalkwijk	25
Opgepikt	26

Zo ziet eenzaamheid bij TCW er uit

Van de redactie

De aftrap van het redactionele voorwoord van de derde Derajeur van 2016. En hopelijk een redactioneel voorwoord waar je als lezer zo doorheen fietst. 2016 is wat het weer betreft, een vrij wisselvallig jaar. Soms is het vies weer, andere zonnige dagen echt fiets weer. Onze leden vermaken zich gelukkig al vrij snel prima op hun stalen, aluminium of koolstofvezel twee wieler.

De TCW vierdaagse, een van de hoogtepunten bij TCW, was bijvoorbeeld zeer geslaagd. Mooi weer en iedereen heeft zich goed vermaakt in Recke-Tecklenburgerland.

Welke TCW activiteiten zijn er nog meer in het vooruitzicht? Natuurlijk de Jan Janssen Classic. Fiets mee of wees vrijwilliger op deze gezellige dag.

Evert Kolet doet eveneens wederom een oproep tot meer vrijwilligers bij TCW. Het is een fijne club, laten we zorgen dat de club nog altijd kan blijven bestaan. TCW is voor en door leden. Wij als redacteurs kunnen tevens een handje gebruiken. Bovendien doe je leuke contacten op. En Evert Kolet zet je in het zonnetje als je hard werkt. Word je nog beroemd ook. Dit maal Toon Loonen.

Bij de JJC doen we goed ons best de veiligheid veilig te stellen. Zeker met het grote aantal deelnemers. Toon heeft een stuk aangeleverd over veilig fietsen. Naar aanleiding van een artikel in de krant. Zeker met het groeiende aantal fietsers in Nederland extra opletten. Houd dit in je fietshelm als je op je wekelijkse toer tocht door het verkeer zoekt..

Cees van Nieuwenhuijsen let op de details in de omgeving van Wageningen. Zie zijn rubriek "raad de plaat". Ook Renée Bekx fietst wat af in ons eigen land. Ditmaal een verslag van een tocht met een Brabantse toerclub. Toon en Arie hebben zich in het buitenland goed vermaakt en een fietsreisverslag aangeleverd. Jullie

redactielid, Linda, heeft met een aantal mensen van de D-groep op de dag van de Giro zelf een stukje van de route gefietst. De Betuwe was niet alleen roze van de bloesem aan de fruitbomen. Roze van de slingers, mensen in roze shirts en andere tierelantijnen. Zie de foto bij dit voorwoord. En natuurlijk op tijd terug in Wageningen om de Giro renners langs te zien komen. En later op de televisie... Zo snel als zij in Tiel waren (een halfuur), dat kost mij toch echt wel iets meer tijd. En dan zie je de brug bij Wamel ook eens van bovenaf.

Niels voorziet dit nummer van zijn vaste rubriek "Opgepikt". Dit keer over... jawel, voetbal! Want naast fietsen is dat voor vele TCW-ers een tweede sport liefde. Linda heeft ook een weetje opgevangen in Schalkwijk. Bovendien heeft ze haar tweede fietspraat strip geplaatst. Lente in de bol, lang leve de fiets lol! Beste lezer, stuur ook gerust creatieve bijdragen

in! Als het gaat om beeldmateriaal zeggen beelden soms meer dan duizend woorden. Daarom een foto impressie van de Jan van de Sande memorial naar Boekel. Gereden 30 april 2016. En een bijpassend verslag van Berrie Ruijling, die op de dag zelf een bescheiden toespraak hield. Toepas- selijk bescheiden, want Jan van de Sande was ook een bescheiden man.

Veel lees- en kijk plezier deze Derajeur! En natuurlijk veel fietsplezier deze zomer. Met TCW op de dinsdag middag, avond, de zaterdag- of zondag groep. Of gezellig buiten TCW tijden om. Niet om nu al te trainen voor de lustrumtocht 2019, maar gewoon omdat toerfietsen zo'n vermakelijke en gezonde buiten sport is!

Groeten namens de redactie,

Linda

De betuwe was roze tijdens de Giro...

WOUDENBERG

• *Dranken Wageningen b.v.* •

*Een wereldwijd assortiment
wijnen en gedistilleerd*

Junusstraat 57-59 Wageningen

tel. 0317421301 | woudenbergdranken@xs4all.nl

www.woudenbergdranken.nl

AUTO VERSTEEG BUURMAN

Altijd dichtbij!

ONDERHOUD
alle merken
vanaf € 99,-

APK
vanaf € 19,95
all inclusief

www.versteegbuurman.com

Barneveld | Ermelo | Voorthuizen | Wageningen | Woudenberg

CITROËN

PEUGEOT

TOYOTA

SUZUKI

MITSUBISHI
MOTORS

DS AUTOMOBILES

De man met de hamer

Wie zou het bij het op de mat vallen van deze Derajeur nog hebben over Steven Kruijswijk? Zijn fantastische Giro is vast allang weer vergeten, misschien dat zijn val nog wel blijft hangen. Ik hoor nu al praten over 'een Kruijswijkje' bij het zien van toekomstige sneeuwwallen in wielervedstrijden. Jammer, maar we doen er niets meer aan. Maar met het Kruijswijkje krijgt hij toch een soort van eeuwigheidswaarde.

De Giro begon met een leuke doortocht door de streek. Altijd leuk om te zien, vind ik. Maar ook weer veel te snel voorbij. Ik heb het geklokt op de Grebbeberg, de passage van het peloton nam welgeteld 14 seconden in beslag. Gelukkig hadden we negen minuten daarvoor nog een kopgroep van drie, met onze plaatselijke held Maarten Tjallingii. Toch blijf ik het ergens wel raar vinden dat duizenden mensen soms wel drie uur van te voren al klaar staan voor die paar seconden dat de wielrenners in zicht zijn. En na afloop is iedereen weer binnen een paar tellen vertrokken. Zelf heb ik op weg naar huis een tussenstop gemaakt bij het Italiaanse terras bij de Vakschool Wageningen. Was erg gezellig. Daar waren de koele witte wijn en het fantastische weer overigens niet vreemd aan.

Nu ik het toch over het mooie weer heb, moet ik toch nog even een weekje verder terug de geschiedenis in. Op 28 en 29 april reed ik met drie

collega's van De Gelderlander de etappes Arnhem-Nijmegen en Nijmegen-Arnhem. Waar de heren profs deze reden onder een stralend zonnetje en bij een graadje op 27, daar deden wij het met neerslag en 20 graden minder warm. Hoogtepunt was voor ons de afdaling van Berg en Dal richting Duitsland. Bij 4 graden en een geselende hagelbui zochten we onze weg naar beneden. Heroïek pus sang. Maar we klagen niet. Het was leuk om te doen.

Sommigen vragen zich misschien af waarom wij als fietsclub niets hebben gedaan rond de Giro. Het antwoord is eenvoudig. Daar hadden we de mankracht niet voor. De Giro-organisatie had in al zijn wijsheid besloten om precies ten tijde van onze Vierdaagse een bezoek aan Gelderland te brengen. Tja, dan zitten we met zijn allen dus ergens anders. Alhoewel, we... Ik moet nog steeds mijn debuut maken op deze TCW-traditie. Maar de dag dat dit gebeurt, komt wel steeds dichterbij. Ik heb me laten vertellen dat het weer ouderwets gezellig was en dat er ook weer flink is gefietst. De organisatie had het weer prima voor elkaar. Bij deze dus een compliment voor de Vierdaagsecommissie. Bedankt!

Op 1 mei was de Giro-toertocht. Daar hadden we als TCW niets mee van doen, maar hij had wel een effect op onze Bevrijdingstocht. Omdat die

traditiegetrouw op de eerste zondag in mei valt, zou die dus samenvallen met de Giro-toertocht. En dan zouden de parkoersen elkaar ook nog eens grote stukken overlappen. We hebben dus maar besloten om de Bevrijdingstocht een jaartje over te slaan. In ruil daarvoor hebben we geprobeerd de Veluviatocht te promoten als training voor de Giro-toertocht.

Op 25 juni is er voor zover ik weet geen concurrentie voor ons. Die dag staan, zoals jullie ongetwijfeld weten, de Jan Janssen Classic en de Hel van Ede-Wageningen op het programma. Met de hulp van drommen clubgenoten, wordt het ongetwijfeld weer een succes. Mocht je nog willen helpen en ben je tot nu toe vergeten om je te melden, aarzel dan niet en schiet iemand van het bestuur aan of van de JJC-commissie. Alvast bedankt, want we kunnen altijd nog wat extra handjes gebruiken.

Ik sluit af, waarmee ik dat de vorige keer ook deed, met de Jan van de Sande Memorial. Toen moest die nog worden gehouden, nu is hij geweest. 43 leden brachten op de fiets een bezoek aan Boekel, waar Jan begraven ligt. Een mooi gebaar. Wie weet volgend jaar weer. En dan doe ik mijn best om er ook bij te zijn.

Arnold

huijbers' administratiekantoor

Huijbers' Administratiekantoor is een administratiekantoor met korte lijnen, bestaande uit 9 mensen. Wij zijn gevestigd in het "Schip van Blaauw", een karakteristiek rijksmonument aan de Generaal Foulkesweg te Wageningen. Naast de gebruikelijke taken van een administratiekantoor, zoals het zorg dragen voor de complete verwerking van administraties, aangiften en loonadministraties van klanten, zijn wij gespecialiseerd in het berekenen van alimentatiedraagkracht en het verzorgen van diverse secretariaatswerkzaamheden voor verenigingen.

REMOND MEURS | VLOEREN

leggen, repareren en renoveren van parketvloeren

Harnjesweg 3 | 6707 ET | Wageningen | M 06-20541978 |
info@remondmeurs.nl | www.remondmeurs.nl

Groepen TCW

De twee 'standaard'- MTB groepen vertrekken het hele jaar door om 9.00 uur vanaf het clubhuis. Alle andere groepen vertrekken van 1 maart tot 1 november om 9.00 uur vanaf het clubhuis. Vanaf 1 maart vertrekken onderstaande groepen op de racefiets. De ritten zijn gevarieerd in lengte en hoogtemeters maar altijd mooi, in deze buurt. Ergens halverwege de rit wordt gepauzeerd. Sommige groepen (of een deel ervan) nemen deel aan door andere clubs georganiseerde toertochten. Hou het forum in de gaten voor de laatste afspraken van alle groepen (behvalse de D2). Tijdens het clubfietsen is het dragen van een helm verplicht en van clubkledij gewenst.

Zaterdagfietsen

Groep A

Wegkapitein: Roel van den Meiracker,
tel. 0317-412074

Afstand: 120-160 km. Tempo: gem. 30-35 km/u

Groep B

Wegkapitein: Ronald Brussen, tel. 0317-318692

Afstand: 110-140 km. Tempo: gem. 28-30 km/u

Groep C

Wegkapitein: Kees van Gent, tel. 0487-502726

Afstand: 110-140 km. Fietssnelheid: 28 tot 30 km/u.

Groep D1

Wegkapitein: Michèle Gimbrère, tel. 0317-421994

Afstand: 100 - 120 km. Tempo: gem. 24-26 km/u

Groep D2

Wegkapitein: Hans Groeneveld, tel. 0317-420721

Afstand: <100 km

Tempo: gem. 22-24 km/u

MTB-groep

Mountainbiken (2 groepen)

Bij vertrek splitsen de mountainbikers zich op in 2 (of 3) groepen.

Vertrek mtb-groepen zomer én winter: 9.00 uur clubhuis (tenzij andere afspraken zijn gemaakt via forum of whatsapp).

Sportieve groep: 20-25 km/u

Recreatieve groep: tot 20 km/u

Toertochten/mtb-routes: ja

Afstand: varieert sterk, van 30 km tot 70+ km (sportieve groep in de zomer)

Meefietsen of vraag? Mail mtb@tcw79.nl

(contactpersonen: Anne van Schaijk / Margit Warmink).

Zondagfietsen

De zondaggroep fietst het gehele jaar door op de weg. Kijk op het forum (www.tcw79/?q=forum) of er de komende zondag plannen zijn, of neem zelf hiertoe initiatief door er een bericht op te zetten. Vertrek doorgaans om 9.30 uur. Afstand <100 km, parcours heuvelachtig en vlak en snelheid oplopend tot 30 km/uur gemiddeld. Dit alles in goed overleg met de aanwezigen van de dag.

Raad de Plaat

Ziezo, wederom een raad de plaat. Een rubriek opgericht door onze beste Cees van Nieuwenhuijsen. De nieuwe Raad de Plaat is te vinden binnen 1500 meter van het clubhuis.

Stuur je inzendingen naar cevani@upcmail.com

Nieuwe raad de plaat...

De oplossing van de vorige Raad de Plaat is de tekst op het hekwerk van boerderij Daniëls aan de Nudestraat. Dichtbij garage Broekhuis. De winnaar is Arnold Winkel. De naam "De Ungel" wordt tegenwoordig gebruikt voor een beleggingsmaatschappij.

Oplossing raad de plaat van de Derajeur van april.

Belettering - reclame - promotionele artikelen
Eindejaarsgeschenken - Kerstpakketten

Administratie- en belastingadviesburo PABa

Ton Post
Belastingadviseur

Tarthorst 1161
6708 JL Wageningen
Mob. 06-22692519

Bezoek ook aan huis

KARWEI CENTRALE

HEDO MAASSEN

Voor al uw klussen in en om het huis

Wageningen (T) 0317-621715 (M) 06 51 16 91 55 (E) h.maassen6@chello.nl

Henk Elings, keurslager

Verstand Van Lekker Vlees

Tel. 0317-412813

info@elings.keurslager.nl

Het beste voor uw ogen

optometristen O.V.N. • contactlensspecialisten A.N.V.C. • Hoogstraat 29 • Wageningen • www.bril29.nl

Een kop-en-kontbotsing heb je zo

In de NRC van zaterdag 2 april jl. stond een artikel over het toenemende gevaar van ongelukken bij het wielrennen. Zie voor het volledige artikel: <http://www.nrc.nl/next/2016/04/02/een-kop-en-kontbotsing-heb-je-zo-1604329>. Hier alleen een korte samenvatting.

Het goede nieuws is natuurlijk dat steeds meer mensen op de een of andere manier actief worden, meer gaan bewegen, etc. Hetzij fietsen, hetzij een andere sport. En als ze kiezen voor fietsen dan kun je nog gezapig op een randonneur of zelfs een e-bike in een rustig tempo over de dijken van ons polderland fietsen of wat meer uitdaging zoeken door je aan te sluiten bij een club. In het laatste geval fiets je waarschijnlijk in een groep op een hoog tempo en zoekt ook wat meer uitdaging in de heuvels van o.a. de Veluwe of Zuid Limburg.

In het artikel in de NRC wordt vermeld dat het aantal leden van zowel de NTFU als de KNWU verenigingen de laatste jaren flink is toegenomen. Van een krappe 80.000 leden voor de beide organisaties samen in 2010 naar bijna 100.000 in 2015. Een stijging van ongeveer 25%. In diezelfde periode is het aantal ongevallen (= het aantal wielrenners bij de spoedeisende hulp) bijna verdubbeld. Dat geeft te denken!

Onderstaand schema laat ook zien wat de kosten zijn van de ongevallen bij de EHBO bij enkele sporten. Dat is dus nog exclusief de kosten voor bijvoorbeeld werkverzuim ed. Voor meer sporten, zie het hiervoor genoemde artikel.

	Aantal	Kosten	Totaal
Voetbal	45000	900	40.500.000
Paardrijden	8800	1600	14.080.000
Wielrennen	5100	2900	14.790.000
Mountainbiken	2900	2300	6.670.000

We zien dat de kosten van fietsongevallen per geval hoger zijn dan bij de meeste andere sporten.

Als oorzaken van het hoger aantal ongevallen wordt genoemd de toenemende drukte van fietsers op de wegen en fietspaden maar ook het toenemende snelheidsverschil tussen de verschillende soorten verkeersdeelnemers op de fiets. Maar vooral ook het rijden in groepen (heel compact, het uit de wind fietsen) wordt genoemd. Dit zou "goed" zijn voor bijna 70% van de ongevallen bij wielrenners volgens de Stichting Wetenschappelijk Onderzoek Verkeersveiligheid (SWOV). En: hoe groter de groep, hoe gevaarlijker!

De hogere kosten van de ongevallen bij fietsers wordt onder meer verklaard door de gemiddeld hogere leeftijd van de fietsers waardoor eerder botbreuken en ander letsel ontstaat.

SWOV

Op de site <http://www.swov.nl/> van de SWOV is nog veel meer informatie te vinden over verkeersongevallen in het algemeen, dus niet als hiervoor voor specifiek wielrenners maar ook andere fietsers, voor auto's, etc. Op <http://www.swov.nl/NL/Research/factsheets.htm> bij "Fiets" staan diverse rapportjes, o.a. over helmgebruik en het gebruik van mobieltjes tijdens het fietsen (helaas nog steeds toegestaan). Via <http://www.swov.nl/NL/Research/cijfers/Cijfers.htm> kun je diverse statistische overzichten bekijken.

In het overzicht "Doden naar leeftijd en vervoerswijze" (ook per jaar opgedeeld) zien we dat het aantal doden in het verkeer in de periode 1996-2014 meer dan gehalveerd is (van 2151 naar 570) terwijl het aantal doden bij fietsers in dezelfde periode met nog geen kwart is afgenomen (van 239 naar 185). Mogelijke verklaring is hier dat de Nederlander steeds meer ook op oudere leeftijd gaat fietsen. Maar natuurlijk wordt het overige (auto-) verkeer ook veiliger door meer snelwegen aan te leggen. Misschien moeten we dan ook opnieuw een pleidooi doen voor speciale fietssnelwegen?

Ja statistiekjes, maar dat gaat altijd over anderen. Maarsoms gaat het ook over jou! Dus: Fiets veilig!

Toon Loonen

Vrijwilliger in het zonnetje

Deze keer staat Toon Loonen in het zonnetje. Ik werd door Toon ontvangen in de lommerrijke omgeving van Wageningen-Hoog.

Toon is contactpersoon voor de toercommissie.

Hij houdt zich bezig met het uitzetten van routes, het controleren ervan en het beheer van de pijlen en richtingsborden tijdens de Veluvia-, de Jan Janssen Classic en de Germaniatocht.

Toon is een man van de duursporten hij heeft gezwommen, gekajak, solo gefietst op zowel MTB, randonneur als racefiets. Ook houdt hij van langlaufen. Deze hobby heeft hij opgedaan toen hij 4 jaar in Canada heeft gewoond.

Voor hij lid werd van TCW had hij al diverse keren de JJC gereden.

Naast al dat fysieke geploeter fotografeert Toon. Omdat hij ook in het buitenland fiets heeft hij een fotobibliotheek van ongeveer de hele wereld. Exotische plekken als Zuid Amerika (Equador), Afrika maar ook Centraal Azië staan erin. Grappig was de ontmoeting met Adrie Keyzer in Equador, die daar op familiebezoek was en een rondje fietste.

In zijn fotobibliotheek toont hij ook plaatjes van tochten in Griekenland, Frankrijk, Spanje, Ierland en.....eigenlijk van heel Europa

Trots vertelde hij ook over deelname aan Alpe d'Huzes. Hij plant tegenwoordig zijn eigen tochten vallend tussen de reguliere TCW tochten

Binnenkort staat een monstertocht dwars door de USA op het programma. Het is een tocht van Coast (Oregon) to Coast (Virginia) waarvan hij ongeveer de helft (toch nog bijna 4000 km) gaat fietsen.

Omdat Toon binnenlands ook de nodige kilometers trapt heeft hij op zijn GPS een goedgevulde database met routes. Voor het uitzetten van tochten maakt hij gebruik van fietsrouteplanner.nl die hij vervolgens download op zijn GPS.

Voordat Toon toetrad tot de tourcommissie was hij nog wegkapitein bij de D-groep. In die tijd stond hij ook aan de wieg van de MTB groepen van TCW.

Het werk voor de toercommissie neemt behoorlijk veel tijd in beslag en Toon zou graag versterking zien zodat niet alle werk op maar een beperkt aantal schouders terecht komt. Er is dringend behoefte aan versterking met 2 man/vrouw bij voorkeur iemand uit de MTB hoek. Daarnaast zou een extra vrijwilliger als reserve-teamlid ook welkom.

Ter illustratie van zijn fietshobby liet Toon mij zijn collectie fietsen zien. Van vouwfiets, randonneur, MTB tot racefiets. Nog even en hij kan een dependance van Velorama beginnen.

Evert Kolet

Meefietsen bij een Brabantse Toerclub, TWC Asten

Eens kijken of een andere toerclub net zo gezellig is als die van Wageningen...

Aangezien ik met Pasen in Lierop ben en ik geen afkick-verschijnselen wil oplopen heb ik via Strava contact gelegd met iemand die ik niet kende (John Kopp) van de Toerclub uit Asten (**TWC Asten**) om daar een keer mee te rijden. Hij schreef me dat er op zaterdag een groep van TWC Asten naar Limburg gaat en dat ik kon aansluiten. Hoe ver, hoe zwaar, hoe hard, hoeveel man...geen idee maar alles wat met fietsen te maken heeft vind ik leuk dus

waarom niet?

Deze zaterdag stond in het teken van de omleidingen. Het begon 's ochtends toen we naar de startplaats reden. Ik werd gebracht door ons mam (zo heet 'mijn moeder' in Brabant) en vanuit Lierop naar Asten waren er omleidingen waardoor we iets te laat waren. Gelukkig zijn we in Brabant en is er het welbekende Brabants kwartiertje. Ik had verwacht dat we met hooguit 10 mensen zouden gaan maar toen ik aankwam was de hele straat vol met wielrenners. Dat belooft wat!!!

Bij TWC hebben ze een aanhanger omgebouwd tot fietsenwagen. Deze is in het beheer van de club en hier kunnen 10 fietsen op staan. Misschien ook iets voor TCW? Aangekomen in Limburg kan de rit beginnen. Helaas kan ik geen kuitentcheck doen om te kijken welke man de gespierdste kuitent heeft en achter wie ik me kan verschuilen. Voor korte broeken is het namelijk net te koud maar voor de rest is het topweer. Er is een harde zuidenwind, kracht 5, maar het zonnetje schijnt heerlijk.

We gaan beginnen! Elf mannen en ik starten in de snelle groep aan de eerste lus van 45 km. Als we bij de eerste klim aankomen gaan we ons positioneren. De eerste klim wordt opgeknald en dit schrikt een aantal mannen af. Zij haken af en gaan naar groep 2. Met de overgebleven 9 man gaan we verder. Ook op de andere klimmetjes wordt hard gezwoegd om boven te komen. Omdat ik niet onder wil doen voor de mannen is het hard werken maar wel heerlijk om te doen. Want wie wil er nu niet als vrouw 9 sportieve mannen achter zich aan hebben?

We eindigen lus 1 met de Cauberg en we dalen af naar het startpunt. Voordeel van 2 lussen maken met als pauzeplek terugkomen op de startplek is dat je eventueel kleding kan achterlaten in de auto of wat extra eten kan meenemen. Hier nuttigen we koffie en sommige mensen bestellen uiensoep (ohoh, alsof windkracht 5 niet genoeg was!). Hierna gaan we weer "op stap", of eigenlijk "op rijden".

Lus 2 is 50 km en ook deze bevat heel wat klimmetjes...-de kruisberg is de stijlste en dus synoniem voor afzien!!! Bij de koning van Spanje roept John Kopp "dit is jou berg

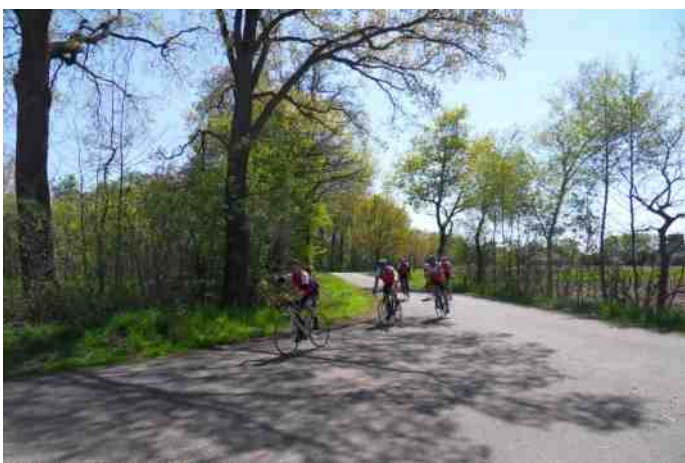

TWC Asten

Renee". Bemoedigd door deze woorden start ik de achtervolging in. De mannen weten wel hoe je n vrouw moet opjutten.

De hele weg heb ik al mensen gevraagd of ze zin hebben mee terug te fietsen vanuit Limburg naar Asten, wat zo'n 80km is. In plaats van een volmondig 'ja' waar ik op hoopte kijken mensen me vreemd aan. Ik krijg te horen dat ik 'echt gestoord' ben... Uiteindelijk fietst John Kopp mee terug. Windkracht 5 in de rug... heerlijk! Behalve als de terugweg bestaat uit één en al omleidingen. Dat betekend dus ook af en toe windbeuken ipv windsurfen. 178km en 1400hm verder zijn we thuis. De beentjes kunnen omhoog (deze keer niet door het beklimmen van een berg) en het is nagenieten van een hele mooie dag.

Renée Bekx

Fietsvierdaagse Recke, Duitsland

Normaal gesproken begint een reisverslag met een uitgebreide beschrijving van het weer op de verschillende reisdagen. Het thuisfront wordt per dag uitvoerig op de hoogte gehouden van millimeters regenval, windkracht (mee of tegen), zonkracht, zonduur, en temperatuur. Heel interessant natuurlijk, maar in het geval van de fietsvierdaagse 2016 is het een zeer saai verhaal. Elke dag 20 graden of meer en verder slechts zonnenschijn. Vier hele dagen lang, alleen maar zon en harde wind. De hele dag praten over zonnebrandolie, als je vrouw die ten minste ingepakt heeft voor je. En verder... dorst. Maar daarover straks meer.

Dag 1

Het hotel 'Altes Gasthaus Greve' bevalt me wel, merk ik meteen op. Eigenlijk wil ik daar wel blijven, maar helaas worden we verordonneerd om een stukje te gaan fietsen. Om er even in te komen fietsen we richting Nederland. Lekker vlak, en eerst even een stukje met de wind mee. Terug zien we later wel weer. Voor reisleider en nestor van de vierdaagsecommissie Jacques duurt de eerste tocht net geen 100 meter. Door domme pech breekt hij

zijn versnellingsapparaat af, en is hij gedwongen zijn reservefiets op te halen in Renkum. De volgende dag zal hij weer van de partij zijn. Voorzichtigheid blijft geboden, want de reservefietsen zijn nu op.

Zelf houd ik het vandaag op 80 km. Dat is niet veel, maar gezien mijn ervaringen met vier dagen fietsen, lijkt het mij zat. Bovendien kan ik me niet herinneren dat ik ooit zulke slechte benen had. (Dat zal heus wel, maar ik weet het niet meer.) De terugweg wordt nog een hele kluit, vooral door de wind. Teruggekomen in het hotel, vind ik het hotel alleen maar mooier geworden. Dat wil zeggen: ik heb plaatsgenomen in de biertuin. Dat komt mooi uit. Van al dat fietsen in de zon krijg je dorst. Gelukkig krijg ik van de serveerster alle gelegenheid om daar iets aan te gaan doen.

Dag 2

Zoals de vierdaagse traditie wil, slaap ik de eerste nacht vrij slecht. De vroege morgenstond geeft mij de gelegenheid het plaatsje Recke eens goed te verkennen. Het 'Stadtplan' van het dorp heeft veel weg van het 'plan' van het hotel. Ik snap weinig van de – in mijn ogen overbodige – bochten, kronkels, paadjes en weggetjes. (De vierde dag – net op tijd! – zal ik het doorkrijgen.)

Recke is eigenlijk best een leuk plaatsje. Mooie, goed onderhouden huizen; geen grote wooncomplexen; sportvelden, zwembad en middelbare school vlakbij elkaar; bakkers, slagers, winkeltjes. Ja, best leuk.

Na een goed ontbijt staat er een drukke dag op het programma. De drukte wordt vooral veroorzaakt door de (te) steile hellingen die overal in het Tecklenburgerland neer gesmeten lijken te zijn. Voor mijn gevoel hebben we 20 hellingen en zitten er twee leuke bij. Dat wil zeggen daar blijft het stijgingspercentage beperkt tot 10%. In de andere klimmen zitten stevast stukken van boven de 15% en vaak nog meer. Vreemd genoeg zie je de beklimmingen ook helemaal niet liggen: opeens sta je voor een muur. Nee, mijn hellingen zijn het niet. En de benen willen ook nog steeds niet echt vandaag. Wel beter dan gister, dat dan weer wel.

Maar ik mag niet klagen (waarom niet?) want degene die het vandaag echt druk heeft, is Ben. Naast de drukte van de beklimmingen heeft hij nog iets anders aan zijn hoofd: banden plakken. Maar liefst 6 keer mag hij zijn bandenwisselkunsten aanscherpen. Wederom: domme pech. Die 6 keer schijnt een clubrecord te zijn, of in ieder geval een evenaring. Dat dan weer wel!

De zware tocht en het saaie weer zorgt in ieder geval wederom voor veel dorst. De biergarten zorgt wederom voor uitkomst. Bij het diner worden we zelfs nog getrakteerd op het heuse barbecue. Lang leve de biergarten!

Dag 3

Tot en met het ontbijt lijkt deze dag verdraaid veel op dag 2. Vreemd is dat natuurlijk niet, want je gaat natuurlijk niet elke dag iets nieuws zitten verzinnen. De afwisseling blijkt toch wel te komen, tijdens de tocht, namelijk. Waar het gister over bergen en dalen ging, rijden we vandaag vrijwel vlak. De constante factoren, de wind en de zon, zijn wel aanwezig. Een feest der herkenning.

Hoewel het Osnabrückerland vlak is, is het zeker niet saai. Stukken bos, afgewisseld met open landschap en een – voor mij – bijzonder moeraslandschap. Er wordt zelfs nog turf gestoken in dit gebied, en we zien de turfruggen liggen in het veld. Ik weet wel dat grote delen van Nederland er een aantal eeuwen gelden ook zo uitgezien hebben, voor mij is het een onbekend verschijnsel.

We kunnen kiezen of we bij een vliegveld gaan pauzeren of bij een meer. Ons groepje kiest voor het vliegveld. We zien daar een onbewaakt vliegtuig staan die volgens de beste schattingen precies in de biergarten zou passen. De verleiding om dit vliegtuig te gebruiken voor de terugtocht is groot, maar we houden ons in. De terugtocht wordt in vliegende vaart aangevoerd, vooral als gevolg van de wind die vol in de rug staat op grote stukken.

Na een dikverdiende tweede pauze gaan we over licht glooiend terrein terug naar de biergarten. Vanaf daar lijkt de dag weer heel sterk op dag 2. Het slapen blijkt inmiddels heel goed te gaan.

Dag 4

Het gaat snel. Goh, wat gaat het snel. Het is weer voorbij

voordat het goed en wel begonnen is. U raadt het al: het is vandaag de laatste dag en de dag van afscheid, afscheid van de fietsvrienden met wie het 4 dagen goed toeven was en afscheid van Recke.

Eerst nog even fietsen. De karakteristieken voor vandaag: zon, wind, vlak. Een lekker rustig tochtje van 75 kilometer. Heerlijk om mee af te sluiten. Een klein smetje is het drietal leuke banden die Jan voor elkaar weet te krijgen. Het is weliswaar de helft van het clubrecord - twee dagen eerder gevestigd – maar de afstand is ook de helft. Laten we zeggen dat het (wederom) een evenaring van het record is. Gelukkig overleef je zo'n record poging ook weer. Bij aankomst bij het hotel is het weekend helaas weer afgelopen.

Ondanks dat mijn fietsvorm bepaald niet goed was tijdens de vier dagen, heb ik er weer vollop van genoten. Lekker buiten, lekker fietsen, mooi weer, goede sfeer, goed hotel, goed eten en goed drinken. De organisatie was perfect en ik dank de commissie (Jacques, Ben en Ronald) van harte.

Niels Dignum

JJC 2016

Jan Janssen Classic, 25 juni 2015

Zoals elk jaar geef ik weer een overzicht van de wijzigingen in de Jan Janssen Classic t.o.v. deze tocht in het voorgaande jaar. Dit jaar is het eenvoudig. Vanuit de organisatie zelf (Herman, Ger en Ben) heb ik de vraag (opdracht?) gekregen om de opzet en route van de tocht zo te houden als in 2015. Dus weer met 1, 2 of 3 maal 75 km als basis, met voor de langste 2 versies een afkorting van 25 km. Dus weer 75, 125, 150, 200 en 225 km. Men was heel tevreden! Toch heb ik enkele kleine wijzigingen aangebracht of door omstandigheden aan moeten brengen.

Eerstens kwam vanuit de organisatie nog de vraag om de deelnemers (van de 200 en 225 km versies, de enige versies die over de Utrechts Heuvelrug gaan) wat meer langs **het TCW clubhuis** (hun eerste pauzeplaats) te leiden. Vorige jaren hadden we de indruk dat veel deelnemers op de dijk doorfietsen in plaats van het clubhuis bezoeken voor een (gratis!) versnapering. Er waren 2 mogelijkheden:

1. Van de voet van de Grebbeberg de grote weg (de N225) nemen naar de rotonde bij de Gamma en dan naar het clubhuis;
2. Toch over de dijk blijven fietsen (veel fraaier) en dan via een scherpe U-bocht (hum,...) naar de Wageningse Afweg en vandaar naar de N225, de rotonde en het clubhuis. Uiteindelijk is voor dit laatste alternatief gekozen. Zie ook bijgaand plaatje. [volgende pagina, red]

Verder kregen we van de gemeente Renkum te horen dat

Wijziging JJC

we op 25 juni niet over de **Bennekomseweg in Renkum en Heelsum** zouden kunnen. Deze weg zou dan in onderhoud zijn en tevens zou de kruising van de Bennekomseweg en de Utrechtseweg (net voor het viaduct onder de A50) geheel op de schop gaan: daar zou een rotonde gemaakt worden. Nu zat de Bennekomseweg zowel op de heenweg als op de terugweg in de tocht dus beide richtingen moesten aangepast (omgeleid) worden.

Voor de heenweg hebben we een omleiding door Renkum en Heelsum (Europalaan, Groeneweg, Utrechtseweg, Kastanjelaan) bedacht. Voor de terugweg gaan we de hele Italiaanseweg op tot de N225 en dan direct door naar Wolfheze. Daar gaan we langs het spoor naar de Panoramaweg en dan via de Panoramaweg, de Dikkenbergweg en de Selterskampweg weer naar de oude route.

Dit laatste is nog wel een redelijk fraai alternatief (alleen wel wat langer) maar de omleiding op de heenweg bevalt ons (zowel Frank Fiselier, veiligheid, als mij, mooie route) helemaal niet. Nu we de indruk krijgen dat de werkzaamheden aan de Bennekomseweg en de nieuwe rotonde wel eens uitgesteld kunnen worden, hopen we dat we voor de heenweg toch op de route van 2015 kunnen terugvallen. De route voor de terugweg blijft wel via Wolfheze lopen.

In Leersum liep de route over de grote weg (de N225) door Leersum. Dat is saai en niet fraai! Daarom is in Leersum een extra lusje ingebouwd met natuurlijk nog wat extra hoogtemeters. Kijk voor dat deel van de route of de gehele tocht weer op www.tcw79.nl en dan klikken op Toertochten, Vergunningen en dan, bijna onderaan, op "JJC 2016 (zoombare kaart)".

Ten slotte zijn we bezig om van de ongeveer 12 belangrijkste hellingen in de tocht wat informatie op een bord onder aan de helling te plaatsen, zoals de lengte van de klim, de gemiddelde stijging in procenten en de maximale stijging. De informatie hiervoor komt van de website <http://heuvelsfietsen.nl/index.php>.

Begin juni komt ook weer de gpx track van de tochten op de website van de JJC: <http://www.janjanssenclassic.nl/>.

Veel fietsplezier,

Toon Loonen

Jan van de Sande Memorial

Een terugblik

Het zag er in de aanloop naar 30 april niet best uit: veel te koud en veel te nat voor de tijd van het jaar en ook nog veel wind. Maar op het laatste moment draaide alles bij en was het prima weer voor een tocht van ruim 120 kilometer naar Boekel in Brabant. Meer dan 35 deelnemers hadden zich opgegeven om mee te rijden en bij het vertrek bleken dat er 41 te zijn. Daaronder ook Bert van de Sande, de jongere broer van Jan; een fanatiek hardloper met indrukwekkende persoonlijke records, die door zijn Wil bij het clubhuis was afgezet. Om negen uur vertrokken de diverse groepen, de meeste via een door Michelle uitgezette route die voerde langs het ouderlijk huis van Jan en allemaal via de pont. In de zak een envelop met bonnen voor de koffie in Boekel en consumptiebonnen voor in het clubhuis: alleen geldig op de dag zelf en niet overdraagbaar!

Om 12.00 uur was iedereen present in Boekel bij het graf van de ouders van Jan waarop een tegel ter herinnering aan Jan is geplaatst. Ook de familie Van de Sande was voltallig aanwezig. Berrie hield daar een korte toespraak waarin hij in gedachten terugging naar 30 april 2015, toen de fietsers en de Normandië-crew zich ophielden in Rouen, toen voor een andere ceremonie, bij het Memorial Charles de Gaulle. Daarna stond hij stil bij de persoon van Jan en zijn plaats in onze vereniging. Als afsluiting legden Michelle - als opvolger van Jan in zijn functie van wegkapitein - een bloemstuk, Moniek de traditionele vredeskaars uit Wageningen en Cees een flesje bruin bier, als symbool van alle goede dingen uit het leven op het graf, en was de plechtigheid voorbij.

Naar de pont

Vrijwilligers van TCW

Barmedewerkers, schoonmakers, toertochtleie, MTB cie, JJC cie en haar subcie, activiteitscie beheerscie, kledingscie, ledenadministratie, onderhoud, redactie Derajeur, bestuur, en vrijwilligers die er aan bijdragen dat TCW kan functioneren opgelet!

In de tweede helft van september willen we een leuke dag organiseren om jullie te bedanken voor wat jullie voor TCW doen. Om te zorgen dat het een dag wordt waar de meeste mensen zich in kunnen vinden volgt een korte enquête. Wij zouden het fijn vinden als jullie willen doorgeven waar jullie voorkeur naar uit gaat zodat we de dag goed kunnen organiseren.

Spreek je voorkeur uit en mail dit naar penningmeester@tcw79.nl

De datum; een zondag in september, de zondag waarop de meeste mensen kunnen is bepalend.

Zondag 11, Zondag 18, Zondag 25. Vanaf 13.00 uur

De mogelijkheden zouden kunnen zijn;

1:Koffie/thee in het Clubhuis een activiteit en aansluitend een BBQ in het clubhuis

2:Een puzzelfietstocht, een koffie/thee gebak moment, Chinese rijsttafel in het clubhuis

3:Koffie/thee gebak in het clubhuis/ een zeskamp/ een buffet met muziek in het clubhuis

**"Bij van de Wetering tweewielers al
90 jaar de beste service!"**

90

**van de Wetering
tweewielers**

WWW.VANDEWETERINGFIETSEN.NL

Daarna ging het gezelschap naar eetcafé La Compagnie in Boekel. Daar kreeg men koffie met gebak aangeboden door de familie Van de Sande en vervolgens ging het tegen de wind in terug naar Wageningen. Michelle had voor de D-rijders nog een aangename verrassing in petto in de vorm van speciale janvandesandepaadjes die voerden over onverharde wegen dwars door een natuurgebied. Tegen 16.00 uur was iedereen weer in het clubhuis waar natuurlijk de onoverdraagbare consumptiebonnen werden omgezet in vloeistoffen die welkom zijn als je een eind gefietst hebt en tegelijkertijd het leven veraangenamen. De organisatie is achteraf blij met het resultaat, de medewerking van de leden en het bestuur en de royale geste van de familie Van de Sande. Mede hierdoor blijft Jan levend in onze herinnering.

Mede namens medeorganisator Cees van Nieuwenhuijsen

Berrie Ruijling

TCW-ers herdenken Jan

De vrijwilligers vacaturebank

De vacaturebank verschilt eigenlijk niet zoveel van de vorige editie.

De schoonmaak heeft plaatsgevonden en ondanks dat er niet zoveel aanmeldingen waren zijn er wel veel mensen komen helpen.

We gaan het nog een keer doen in oktober maar hiervan komt nog een aankondiging

Alle andere vacatures staan nog steeds open. Gelukkig zijn er wel wat vrijwilligers die de dinsdagavond bardienst willen draaien maar de spoeling is dun dus de frequentie hoog.

We kunnen nog steeds barmedewerkers gebruiken

Voor zover hebben zich ook geen nieuwe vrijwilligers aangemeld voor uitpijlen en pijlen plukken.

Het bestuur zoekt ook een nieuw lid die de MTB-ers wil

vertegenwoordigen, Want Margit Warmink stopt er binnen afzienbare tijd mee.

Ook de vraag naar nieuwe redactieleden voor de Derajeur staat nog open.

Met de naderende Jan Janssens Classic is de vraag naar vrijwilligers voor allerlei klussen natuurlijk enorm. Bedenk ook even dat onze contributie zo laag kan zijn omdat de JJC veel baten voor de club oplevert. Die baten komen er NIET vanzelf. Daar staat heel veel vrijwilligerswerk tegenover.

De mantra blijft dus: Meld je aan als vrijwilliger. Hetzij voor eenmalig werk hetzij voor een functie in bestuur, commissie of schoonmaak-, pijl-, barploeg.

Evert Kolet

De Vennbahn Radweg

Fietsen over het tracé van een oude spoorlijn is prachtig. Het is rustig fietsen (geen gemotoriseerd verkeer) en meestal ook een rustige (geen huizen erlangs) en vaak fraaie omgeving. Verder zijn spoorwegen redelijk vlak. Een helling van 2% is al erg veel voor een trein. Dus is het ook gemakkelijk fietsen op het fietspad dat is aangelegd op het tracé van een in onbruik geraakte spoorlijn.

Op de website <http://www.vogelvrijfietser.nl/het-blad/2014-09/artikel/het-nieuwe-fietsen-over-oude-spoorbanen> staat een overzicht hoe de verschillende landen hiermee omgaan. In Nederland hebben we niet veel van dit soort fietspaden. Volgens de genoemde website omdat Nederland al een goede fietsinfrastructuur heeft en de meeste fietspaden ook al redelijk (tot zeer) vlak zijn. Het enige fietspad op een oude spoorlijn dat ik in Nederland heb gefietst is de Baronnenlijn (36 kilometer) tussen Hattem en Apeldoorn.

Enige tijd geleden zagen we in het blad Op Pad een verslag van de Vennbahn Radweg. Een fietspad van 125 km van Aken naar Troisvierges in Noord Luxemburg. We waren het er snel over eens: die gaan we fietsen! Het stond ook al voor vorig jaar Pinksteren op de planning maar om de een of andere reden (het weer?) is het er toen niet van gekomen. Wel liep de tocht op de laatste dag van de TCW 4-daagse van 2015 voor een deel over deze Vennbahn Radweg. Maar we wilden de hele tocht fietsen en ook heen en terug. Deze Pinksteren was het dan zover.

Op zaterdag zijn we met de auto, fietsen achterop, naar Vaals gereden. In Vaals hebben we de auto geparkeerd (in een parkeergarage onder de AH winkel), alle bagage op de fiets geladen en 6 km naar het beginpunt van de Vennbahn bij het centraal station (Hauptbahnhof) van Aken gefietst alwaar we de track konden oppakken. De

Fietsen over de spoorlijn?

gehele route had ik al op de Garmin staan. Verkeerd fietsen is bij zo'n tocht over een oude spoorlijn bijna niet mogelijk, maar zo'n track op je FietsTomTom geeft altijd wat extra zekerheid.

Op een kleine 80 km vanaf het begin, in de plaats Waimes, hadden we een hotelletje gereserveerd voor 2 nachten. Het idee: op dag 1 fietsen we deze eerste 80 km. Dag 2 fietsen we van daar uit naar het eindpunt en weer terug naar het hotel. En de laatste dag fietsen we weer terug naar Aken en Vaals, naar de auto.

Het stuk van Vaals naar Aken en ook de eerste paar kilometer door Aken na het centraal station waren meer nuttig dan mooi. Maar verder was de route van de eerste dag prachtig, helemaal wat we ons ervan hadden voorgesteld. Dit deel (3 van de 6 officiële etappes) liep wel langzaam omhoog, van 200 m boven N.A.P. in het centrum van Vaals tot het hoogste punt van de lijn op 550 m hoogte na ongeveer 40 km van de officiële start. Maar nergens haalden we de 2% stijging. Keken we naar links of rechts, dan zagen we dat het landschap daar zeker heuvelachtig was met ook ferme beklimmingen. Maar onze route volgde de globaal hoogtelijnen langs deze heuvels.

Dag 2 was heel anders. De 4de etappe, het traject van Waimes naar de volgende plaats, St Vith, was tot nu een grindpad maar daar was men een nu bezig met de aanleg van ook een mooi en breed geasfalteerd fietspad. Er was dus (helaas) een omleiding van kort na Waimes tot in St Vith. Dit pad moet, volgens de borden langs de route, eind juni klaar zijn, dus we waren net wat te vroeg. Ook na St-Vith waren er regelmatig omleidingen en volgde de Vennbahn vaak niet het echte oude trein-tracé. Daardoor werd de tocht ook wel wat zwaarder. Vanwege de bagage waren we met de randonneur (trekking- of vakantie-fiets) gegaan i.p.v. met de racefiets. En op de omleidingen hadden we toch regelmatig het kleinste verzet van die fiets (met Rohloff naaf) nodig.

Een kilometer of 10 voor het einde kwamen we weer bij een omleiding. Dit keer omdat er verderop een paar tunnels in het tracé lagen waarin vleermuizen huisden. DUS: niet toegestaan voor fietsers! We waren de omleidingen beu en zijn op dat punt maar omgekeerd, terug naar het hotel in Waimes.

Dag 3 was een makkelijke dag. De eerste 40 km ging het nog glooiend op en neer (tussen de 500 en de 550 m) maar daarna kregen we de lange en rustige afdaling van 550 m naar weer 200 m in Aken. Alleen in het allerlaatste stukje van Aken naar Vaals zaten nog wel enkele pittige klimmetjes. Het venijn zat hier duidelijk in de staart!

Samenvattend: Een prachtige fietstocht voor een (lang) weekend. Terecht dat de Vennbahn "fietsroute van het jaar 2014" geworden is (zie <http://www.anwb.nl/fietsen/nieuws/2014/maart/vennbahn-fietsroute-van-het-jaar>). Voor meer info, o.a. over de historie en wat praktische informatie, zie het artikel uit Op Pad via <http://www.oppad.nl/?bestemming=fietsen-vennbahn-radweg-duitsland-belgie-luxemburg>.

Wij hebben de route heen en terug gefietst en dat heeft geen moment verveld. Maar men kan natuurlijk voor de heen- of de terugweg een andere (waarschijnlijk zwaardere) route kiezen. Ook kan men met de trein terug van Troisvierges naar Luik en Maastricht of Aken. Verder kan men de tocht verlengen en doorfietsen naar de stad Luxemburg. Onderweg hebben we ook op diverse plaatsen aftakkingen voor fietsers gezien zoals in Waimes naar Malmedy en verderop naar de plaats Prüm in Duitsland. De Vennbahn route kruist ook regelmatig de Belgisch-Duitse grens omdat er, na de aanleg van de spoorlijn, nog wat grenswijzigingen geweest zijn.

Voor enkele foto's die ik onderweg gemaakt heb, zie <http://myalbum.com/album/JIYSyPJv5RTU>.

Als jullie dit ook een keer gaan fietsen: Veel fietsplezier!

Toon Loonen & Inge Jacobs.

Hoogteverschil

Fietspraak bij TCW79

Het beste voor uw sportieve ogen

BRIL
NEGENENTWINTIG

optometristen O.V.N. • contactlensspecialisten A.N.V.C. • Hoogstraat 29 • Wageningen • www.bril29.nl

**Bakkerij
Stroop**

Irenestraat 54
Wageningen
0317 41 42 85

Ambachtelijk gebakken brood
Ook voor uw biologisch brood

Massagepraktijk Valentijn

Valentijn van den Berg
Sportmasseur NGS

t: 06 43 55 94 66
e: mpvalentijn@gmail.com

sportmassage
blessurepreventie
ontspanningsmassage
oefentherapie

Een uitdagende tocht in Ecuador: de Papallactapas

In het eerste verslag over onze fietstocht langs de Chaquiñan, een oude spoorweg in Ecuador, hadden we al onze blik gericht op de hogepassen en toppen rondom "ons" huis in Puembo (bij Quito). Van al die uitdagingen is er uiteindelijk maar één gerealiseerd, maar dan ook wel een erg mooie: de 4070 meter hoge Papallactapas. Echter vooraf moesten verschillende "hobbels" worden genomen.

De weg over de Papallactapas vormt de verbinding tussen de hoofdstad Quito en de Oriente, het Amazonegebied. Vorig jaar had Arie de route alleen gedaan en wilde die zware route nu hij 70 was geworden nog een keer doen. Niet helemaal serieus vroeg hij Willy, of die ook mee wilde. Tot zijn verrassing zei ze geen "nee" en dus was het "ja". De klim naar het 3000 meter hoge Metropolitanapark in Quito had haar voldoende zelfvertrouwen gegeven, maar voor deze 4000-er moest er nog wel even getraind worden.

Een beetje overmoedig had Arie een fraaie en subtiële route uitgezet rondom de Illaló (3160m), onze huisberg. Eerst via de Chaquiñan naar Cumbaya en daarna naar het dorpje Lumbisí, aan de oostrand van Quito. Een kennis had ons geattendeerd op een mooie MTB-route door de kloof van de Río San Pedro, waardoor we de drukke Intervalles-autoweg konden vermijden. Het liep gesmeerd en steil daalden we af naar de rivier. Een beetje een ruig karrenspoor, maar wel erg idyllisch. De idylle werd echter wat ruw verstoord toen het weggetje eindigde bij het hek van een waterkrachtcentrale. De poort was wel verbogen maar met de fietsen konden we er onmogelijk door.

Geen hek te hoog!

Teruggaan betekende een grote omweg en daar hadden we niet zoveel puf in. Links van de poort een hek van stalen buizen en nadat we de bagage hadden afgepakt, konden we de fietsen hierover tillen. Het terrein is natuurlijk wel "privado", maar rond het hoogspanningsstation stond nog een extra hek en daar zouden we niet overheen

klimmen. We kwamen langs de werkplaats en het kantoor van de centrale en groetten iedereen die we tegenkwamen. Ook de portier bij de uitgang hoog boven de centrale maakte geen opmerkingen. Boven stonden wel borden dat je je moest legitimeren. Later bij een wandeling naar de top van de Illaló bleek dat een vriendelijk "Buenos Dias" niet altijd werkt. Na het passeren van enkele hekken op een goed karrenspoor kwam een boer op ons af en begon een tirade hoe we het in ons hoofd haalden over een privéweg te wandelen. Overigens waren we al op de terugweg omdat het spoor doodliep bij zijn boerderij. Na de centrale bleek dat de route steeds weer door afgesloten woonwijken liep. Hoewel Ecuador het veiligste land van Zuid-Amerika zou zijn, is vooral de rijkere bevolking in de ban van de persoonlijke veiligheid en worden woonwijken en huizen ommuurd en is er veel bewaking. Het was dus even puzzelen om weer op de goede route te komen, ook al door de vele kloven in het gebied rond Quito. Even afsteken is er niet bij. Eigenlijk hadden we best veel tijd verloren, maar we wilden toch graag via een rustig weggetje naar het plaatsje Pinntag op bijna 2900 meter aan de weg naar de Antisanavulkaan. De weg was erg rustig, maar de vreselijke kasseien gooiden roet in het eten.

Zo kan het ultieme fietsgenot worden vergald

Willy werd helemaal allergisch voor dit soort wegen (en die zijn rond Quito bijna niet te vermijden als je drukke wegen wilt mijden), en naarmate de tijd verstreek, sloeg ook de vermoeidheid toe. In het vorige verhaal werd vermeld dat de ambitie misschien wel toeneemt met de leeftijd, maar nu kregen we het gevoel dat dit ook voor de zelfoverschatting (van Arie) van toepassing is. Er volgden nog een paar diepe dalen en de laatste steile klim naar Pinntag duwden we onze fietsen gedesillusioneerend naar boven. Boven op het plein stonden taxi's klaar. Een pickup heeft ons samen met de fietsen thuis afgezet. Een dieptepunt in onze fietscarrière. Pas na anderhalve week weer een volgende poging, de "halve Papallacta", een overwegend niet-geasfalteerde route via het dorpje Sigsipamba en de hooggelegen hacienda San José naar de autoweg halverwege de Papallactapas. De allergie van

Willy voor kasseien en andere ruwe wegen had inmiddels ernstige vormen aangenomen en na zo'n 800 meter klimmen keerden we bij de mijn van Pifo om, er zat niet meer in. De meerdaagse tochten hebben we maar geschrapt.

Fietsen stond even niet meer op de eerste plaats en werd ingewisseld voor wandelen. Interessante wandelingen in de nevelwouden, een stevige wandeling vanaf de antennes bij de Papallactapas (4350m) via de páramo naar de thermaalbaden van Papallacta (3300m).

Alles met laarzen want zowel de páramo als de nevelwouden zijn nat. Toen we echter zondag met de kabelbaan vanuit Quito naar de Pichinchavulkaan gingen, zagen we dat verschillende mensen hun mountainbike mee naar boven namen om via een mountainbikeroute af te dalen naar Quito. Boven bij het kabelbaan-station kon je trouwens ook prima mountainbiken en je had een geweldig uitzicht op de Quito metropool. Het goede fietsgevoel kwam weer terug. Zoals al eerder gezegd, afdalen is eigenlijk pas echt leuk na een klim. En dus werd het de volgende dag voor ons niet de kabelbaan, maar de Papallactapas, alles of niets.

En zo reden we dan maandagmorgen om half acht de poort uit. Even nog een kilometer kasseienweg, maar daarvan kennen we ongeveer elk steentje. Na 9 km kwamen we aan in Pifo het echte begin van de beklimming.

Het fietspad langs de Papallacta-autoweg

De fietsroute langs de autoweg van Pifo naar de Papallactapas is na de Chaquiñan en de Cyclopaseo in Quito het derde fietsproject in Ecuador. Langs de vierbaansautoweg naar de pas ligt een brede strook met een tweerichtingsfietspad. De strook is afgescheiden met reflectoren en verhoogd asfalt. De fietsroute is ruim 23 km lang. Na 11 km heb je op 3500 meter hoogte de afslag naar de oude Papallactaweg. De meeste MTB'ers die de Papallactapas "doen", beginnen hier.

Na Pifo eerst nog een straatje voor je bij de fietsroute langs de autoweg komt. De autoweg is niet heel erg druk

en met een gemiddelde helling van 7% fiets je heerlijk naar boven. Het weer was eigenlijk prima, bewolkt en niet al te warm. Onderweg nog even een pauze voor een kopje koffie en na 24 km en ca. 1150 hoogtemeters kwamen we dan bij de afslag naar de oude Papallactaweg. Heerlijk om even weg te zijn van de autoweg en de vele tankwagens die leeg naar boven racen om de ruwe olie op te halen in het Amazonegebied. De eerste 2,5 km nog steeds asfalt en het was weer fietsen op zijn mooist. Willy zag het helemaal zitten, hoewel die 24 km "infietsen" toch ook niet ongemerkt voorbij waren gegaan. Ook nu was die idylle weer van korte duur, want toen het asfalt eindigde, volgde een weg met grote losgereden keien. Direct maakte de allergie voor dit soort wegen zich weer van Willy meester. "Ik ga wel lopen!". Maar ja, 11 km met de fiets aan de hand is geen echte optie. Arie gooide het direct over een andere boeg. Als ik mij goed herinner wordt het snel beter.

Mooie uitzichten vanaf de oude op de nieuwe Papallactaweg

En misschien is die 3 bar in de banden voor dit soort terrein ook wel wat hoog. Dus even wat lucht uit de banden en Willy wilde het nu nog wel even proberen. Gelukkig kwam er spoedig een weggetje met kleine kasseien. De eerste keer dat we genoten van een kasseienweg. Daarna werd de weg steeds beter, mooie gravel en Willy was de inzinking weer helemaal te boven. De omgeving en de uitzichten waren fantastisch. Bij de pas was het wel wat donker, maar het bleef droog en af en toe was het in de zon zelfs warm. Dat was vorig jaar wel anders, want toen was het op 4000 meter echt guur. Eigenlijk is dat meestal het geval en nu hadden we dus gewoon geluk. Net voor 3 uur 's middags kwamen we aan bij de Mariakapel op de pas. We hadden er bijna 7,5 uur en ruim 1700 hoogtemeters opzitten. Verschillende chauffeurs stopten bij de kapel, waarschijnlijk om bescherming te vragen bij de afdaling naar de Oriente.

Na een korte lunch onder het toezien van Maria begonnen we aan de 30 km afdaling. Omdat het al laat was, kozen we ervoor om geheel af te dalen over de fietsroute langs de autoweg. Wat is afdalen mooi na een zware klim. Het was wel oppassen, want de fietsstrook

Lunch bij de Mariakapel op de Papallactapas

was nog niet geheel klaar en overal lagen grote keien die chauffeurs achter hun wielen hadden gelegd. Ook een fietstunneltje om van de rechterkant naar de linkerkant van de autoweg te gaan was nog in aanbouw. In de verte zagen we dat er een onweersbui aankwam dus zo snel mogelijk door naar Pifo en Puembo. We hadden de vaart er goed in en ook bij de tegenstijgingen in Puembo bleef Willy strak in het wiel van Arie. Net voor de bui kwamen we om 5 uur thuis aan. Bijna 1800 hoogtemeters en 72 km was het resultaat dat we samen hadden neergezet. Voor de gemiddelde TCW'er misschien niet zo erg spectaculair, maar wij waren er zeer tevreden mee en een goede basis voor nieuwe ambitie "La Grande Vuelta Oriental", oftewel "Oost-Spanje rond in 80 dagen".

Ecuador een fietsland? Voor diegenen die op zoek zijn naar uitdagende tochten zowel met de toerfiets als de MTB heeft Ecuador veel te bieden. Dit verslag en dat van februari zijn slechts sfeerverhalen over de fietsmogelijkheden in de buurt van Quito, maar in 2005 en 2011 hebben we twee schitterende lange toertochten gemaakt in Ecuador. In het Derajeurarchief kun je de verslagen vinden, maar je kunt ook wachten op de (ebook) uitgave van deel 4 in de serie arienwil.wereldfietsen.

Arie en Willy de Keizer

La Catalane Cyclo

Voor de opening van het cyclo-seizoen is dit jaar het oog gevallen op een cyclo in het uiterste zuiden van Frankrijk: La Catalane Cyclo vanuit Le Boulou onder Perpignan, dicht bij de Spaanse grens. Een ritje van 158 km en 2.300 hoogtemeters met klimmen tot ± 900 meter hoogte. Dat moet lekker in het zonnetje fietsen zijn, met korte broek en korte mouwen, genietend van een prachtig parcours. Een mooi vooruitzicht! Een eerste doel hebben is altijd goed: een mooie reden om flink te trainen en iets om je lang van te voren al over te verkneukelen.

De vakantie begint voor ons altijd als we de Wageningen achter ons laten en dat doen we dit jaar 's ochtends vroeg

op een koude koningsdag, een prima dag om te vertrekken want er is dan bijna niemand op de weg. In de Ardennen worden we overvallen door sneeuw, maar dat mag de pret niet drukken in een rit naar de zon. Daar moeten we dit keer lang voor rijden maar we vinden hem uiteindelijk onder Lyon in het wijndorp Condrieu. Dat wordt smullen van een mooie witte wijn bij het avondeten! De volgende dag verkwaakt weer verder, dit keer met iets minder kilometers, naar Tavel, waar we voor het eten nog een stukje heerlijk in de zon door de wijnvelden fietsen. Dat wordt smullen van een mooie rosé bij het avondeten!

De volgende dag op naar Le Boulou met een heerlijke lunchstop in Le Portel – Corbières (smullen van een goed glas witte wijn) en een leuk fietstochtje door de Corbières. Wat kan het leven toch mooi zijn! Dan op naar de eindbestemming waar we voor vijf dagen een appartementje in het centrum hebben gehuurd. Le Boulou ademt Catalaanse sfeer: de gerechten in de restaurants, de kranten met veel aandacht voor de Catalaanse afscheidingsbeweging in Spanje en volop rugby en stierenvechten in de sportkaternen, fans van FC Barcelona, geel-rood gestreepte vlaggen en dubbele plaatsnaamborden (Frans/-Catalaans). Dan moet de cyclo wel La Catalane Cyclo heten.

In de omgeving is volop te doen en te zien. We zitten op 20 km van de Côte Vermeille, de fraaie zuidelijkste kuststrook van Frankrijk. Vanaf zee liggen de wijnvelden van de Banyuls en de Collioure tegen de bergen aangeplakt en Collioure zelf is een leuk maar erg toeristisch plaatsje. Ceret is een mooi oud dorp in de omgeving, centrum van de kersenteelt, en overal heb je mooi zicht op de besneeuwde top van de Pic du Canigou (2.786m), de hoogste top in de Oostelijke Pyreneeën. Zoals de Mont Ventoux een baken is in de Vaucluse, zo is de Pic du Canigou dat in deze streek. Maar goed, wij zijn er om te fietsen.

Altijd spannend hoe de vorm dan eigenlijk echt is. Bij de A-groep hoef ik niet achteraan te bungelen maar met name op de dinsdagavonden, met al de jonge aanwas, is het af en toe flink aanpopen. Niet gek met gemiddeldes

Op de startrij

MOVE-SUPPORT

maakt werk van gezonde mensen

Testen op locatie

Move-Support is specialist in het afnemen van inspanningstesten met ademgasanalyse. De testen kunnen op locatie worden afgenomen of op de vaste locatie in Rhenen. Zie de website of bel voor meer informatie:

www.move-support.nl of T 06-21107756

Kosten
€49,50

Inspanningstest voor fietsers

Steeds meer mensen nemen hun sportprestaties en gezondheid serieus. Goed materiaal wordt steeds meer gebruikt om betere prestaties neer te zetten. Een nog iets minder ingezet middel, maar minstens zo belangrijk, is de inspanningstest. Door middel van een inspanningstest kan bepaald worden hoe je er als sporter fysiek voor staat. Maar nog belangrijker, op welke manier je het beste aan de slag kan om je sportprestaties of je gezondheid te verbeteren.

Hartslagzones

Een van de redenen om een inspanningstest te doen, is het bepalen van de hartslagzones. Door middel van de inspanningstest worden deze gemeten in plaats van uitgerekend. Hierdoor zijn deze veel nauwkeuriger en kan beter aan je doelstelling gewerkt worden.

(An)aerobe drempel

Door middel van een inspanningstest met ademgasanalyse kan heel nauwkeurig de anaerobe drempel (Respiratoir compensatiepunt) worden bepaald. Maar Move-Support bepaalt eveneens de aerobe drempel (Ventilatoire Anaerobe Drempel). Door met twee drempelwaarden te werken, worden de individuele trainingszones nog veel persoonlijker en wordt duidelijk waar de aandachtspunten nog liggen.

Move-Support-Daniel van Schaik, - www.move-support.nl - nfo@move-support.nl - T 06-21107756 - Kvk 64041689

SPINNING HOUDT JE TOPFIT

ZOMERAANBIEDING VOOR LEDEN TCW

Heb je tijdens het zomerseizoen behoefte aan extra trainingen om in topvorm te blijven? Maak dan gebruik van onderstaande aanbieding!

10-RITTEN SPORTKAART

Hiermee heb je toegang tot:

- Conditie-/krachttraining op de Milon Cirkel
- Spinning (of andere groepsles)
- Sauna

De kaart kost € 85,- voor TCW-leden (normaal € 115,-) en is geldig tot 1 oktober 2016. Daarna start weer het spinningabonnement voor de winter.

Kom even langs voor meer informatie over alle sportmogelijkheden met de 10-rittenkaart.

Plataanlaan 1 • Wageningen • 0317-414114
www.sportcentrumdeplataan.nl

tot 39 km per uur over rondjes van 75 km, maar dat leek me vorige jaren makkelijker af te gaan. Door ieder week-end ofwel met de A-groep, ofwel in het verre buitenland, een langere tocht te fietsen, moet het met het duurvermogen wel goed zitten. Dan mag een afstand van 158 km met 2.300 hoogtemeters geen probleem zijn, maar of het goed genoeg is voor een podiumplek bij de oude mannen?

Het kleine deelnemersveld (150 man voor beide afstanden tezamen) maakt het mogelijk om een keer op de voorste startlijn te staan, vooral omdat vanwege de lichte regen en kou iedereen zo lang mogelijk wacht om aan de start te verschijnen. Na drie geneutraliseerde kilometers Le Boulou uit is het inmiddels droog en gaat het los. De weggetjes worden steeds smaller en we gaan een steil en onregelmatig klimmetje richting Spanje op waarbij ik gelijk een aantal mannen moet laten gaan. Kalm blijven en eerst de drank van gisteren eruit fietsen is het devies. Ik kom in een groepje van zes terecht waarmee we via Le Perthus afdalen naar het lelijke La Jonghuera in Spanje.

Vandaar rijden we kop over kop op de lange maar geleidelijke klim naar Coustouges (897m) waar we weer terug in Frankrijk komen. Het is nog steeds droog, dus de lange afdaling naar Arles sur Tech kan in hoog tempo gebeuren. In Amelie les Bains (waar ik meer dan tien jaar geleden eens met een aantal TCW-ers een Relais de Silence wakker heb gehouden) begint de klim naar de Col de Fourtou (744m) en al snel draait de 124 km af waardoor er een clubje van drie overblijft. Het begint te regenen en koelt af naar 10 graden; niet wat je verwacht als je begin mei in Zuid-Frankrijk gaat fietsen. In een volgend oplopend stuk laat ik de andere twee gaan en doe het laatste klimmetje naar de Col Llauro (397m) en de daaropvolgende afdaling terug naar Le Boulou alleen.

Bij de finish aangekomen hoor ik mijn naam of iets dat daarop lijkt omroepen en krijg ik gelijk te horen dat ik 1e bij de oude mannen ben (50-60 jaar) en ben ik meteen de 'ontberingen' vergeten. In 4 uur en 49 minuten ben ik met 32,5 gemiddeld en een achterstand van 23 minuten op

de winnaar in het overall klassement op een 10e plek geëindigd. Dat klinkt in ieder geval goed; dat er maar 32 renners op de lange afstand aan de meet zijn gekomen, doet daar niets aan af. Alle reden vooruw buitenlandreporter om, al wachtend op de prijsuitreiking, met Lies een flesje Côtes du Roussillon soldaat te maken.

Menno Bartlema

Op weg naar de zon

Het Wist-je-datje van Schalkwijk

Zaterdag 4 juni met TCW ging het fietsen best lekker. Dat smaakte naar meer op zo'n prachtige zondag als 5 juni. Jullie redactielid was daarom vol goede moed om kwart voor 9 op de fiets gestapt en met noordoostenwind naar Montfoort gereden. Om half 11 al gearriveerd, was daar helaas nog niks open. Dus na een vlugge hap weer terug gereden. Hmm, Nieuwegein is ook niet slecht om te pauzeren, maar het gaat eigenlijk nog best goed. Toeval! kwam ik even verder, door het rustige Schalkwijk. Daar trok een klein (nieuw) tentje m'n aandacht, bijna van de fiets af... Want het werd inmiddels wel erg warm, had zin in een koud drankje, en hoog tijd de bidons te vullen.

Het café (Jonkheer Ram) bestaat pas sinds 2015. "MAAR", begint de eigenaar te vertellen, "op dezelfde, deze locatie, heeft ooit een café van André Hazes gestaan. Waarom zo ver uit de buurt van Amsterdam zul je denken? Het verhaal gaat zo: André wilde een café in Schalkwijk bij Haarlem/Amsterdam kopen. Echter, in een dronken bui heeft hij per ongeluk een café in bovengenoemd Schalkwijk gekocht. En kwam zodoende daar terecht. Op die plaats is ook het nummer "eenzame kerst" geschreven. Waargebeurd!"

2 consumpties verder en wat afgekoeld, met dit verhaal op zak, de resterende 30 km naar huis gefietst... Geen idee of de appeltaart daar smaakt, maar dit verhaal is wel een extra reden er eens te pauzeren en een poging te wagen!

Linda

Eerste prijs bij de oude mannen

Vroeger had ik een gymleraar die een bloedhekel had aan voetbal. Terecht natuurlijk, maar ja, ik was wat jonger in die dagen en blijkbaar nog onvoldoende ontwikkeld. Doordat onze school indertijd wat krap zat in de sportfaciliteiten, was het vaak behelpen voor de arme ex-handbalinternational. Hij stelde bijeen gymles dan ook heel vaak voor dat – wie dat wilde – buiten dat verschrikkelijke spel gingen spelen, en dat hij dan binnen gymnastiek kon gaan geven. Onderontwikkeld als ik toen was, koos ik standaard voor dat belachelijke spel voetbal. Hoewel ik eerlijk moet zeggen dat ik (toen al) fysiek ongeschikt was voor ringen, balken en andere toestellen; en verder voor alles wat techniek, kracht, lenigheid en coördinatie voor nodig was. Feitelijk had ik dus geen keuze: ik moest wel voetballen, een sport waar je weinig voor hoeft te kunnen.

Inmiddels ben ik wat wijzer geworden, en voetbal – wat vroeger een 'way of life' was voor mij – interesseert me eigenlijk geen barst meer. Dus meneer Deen, als u dit leest: Bedankt voor dit prachtige inzicht. Toch kwam dit inzicht op zondag 7 mei jl. weer op losse schroeven te staan. Voor wie het niet meer helemaal op het netvlies heeft, het was de zondag waarop de Nederlandse voetbalcompetitie beslist zou gaan worden in de laatste wedstrijd. (Wat een spanning, ahum...) Het was tevens het weekend van de TCW fietsvierdaagse (zie elders in deze Derajeur), waar ook een prominent clublid bij aanwezig was. Uiteraard heb ik 4 dagen lang moeten (en

niet willen) aanhoren welke club kampioen zou gaan worden. Ik had nog nooit van die club gehoord, maar dat moet dan maar een keer.

Ho, even stoppen hier. Even een klein intermezzo. Natuurlijk heb ik wel eens van de AFC Ajax (de enige keer dat ik dit woord opschrijf) gehoord, maar soms wil je gewoon dat dingen anders zijn dan ze zijn, hoe naïef ook. Uiteraard weet ik ook dat de prijzenkast van die club uitpuilt en minstens, pak hem beet, 130 kilogram zal wegen. Maar ik blijf gewoon ontkennen. Ik ken de club uit 020 niet.

Zoals gezegd was het vierdaagse weekend en die was op de bewuste zondag afgelopen. Ik was met Willem en Karel onderweg naar Wageningen en onderweg hoorden we op de radio – het was half drie – dat de ontknoping elk moment ging beginnen. Gelukkig was ik moe genoeg om vrijwel direct weer te vergeten wat voor bijzondere dag het zou worden. Thuisgekomen, had ik wel wat beters aan mijn hoofd dan me af te vragen wie er kampioen was geworden. Eigenlijk 'wist' ik dat al. Bovendien moest ik de uitslagen van de Giro eens gaan grondig bestuderen, want dat had ik nog niet gedaan.

'Weet je wie er kampioen is geworden?', vroeg mijn vrouw plotseling. Ik was bang dat ik dat inderdaad wel wist. Toen ik het antwoord hoorde, ben ik me weer eens ouderwets in voetbal gaan verdiepen. Eerst tekst, dan nu-sport, on-line Telegraaf, het hele internet, misschien zelfs Studio Voetbal. Alles wilde ik weten:

wie gescoord, hoe, wanneer, hoe gespeeld, reacties coaches, kortom alles.

Weer even een intermezzo. Het is een begrijpend lezer vast al opgevallen dat de betreffende club uit 020 met grote afstand op nummer 1 staat in mijn lijstje van onsympathieke voetbalclubs, de huidige kampioen PSV (beter bekend als 'De Lampjes') staat met grote stip op 2. In die zin is de uitslag dus eigenlijk nauwelijks een verbetering, maar groot genoeg om er een gehele Opgepikt aan te wijden.

Het meest fascinerend aan de hele kampioenstrijd vind ik misschien wel het feit dat de betreffende voetbalclub en de bijbehorende stad met hun narcistische hoofden al een hulding en weet ik veel wat voor festiviteiten hadden bedacht. Dat is voor mij hetzelfde als de fanclub van Steven Kruijswijk die al een paard met platte wagen besteld heeft voor een optocht in Nuenen. Of wat dacht je van Nibali-fans die alweer opzoek gaan gaan een nieuwe generatie Astana-bestendige doping, omdat de vorige generatie niet voldoende lijkt te werken.

Gelukkig zijn we nu weer een tijdje van het voetballen af en door omstandigheden hoeven we niet naar het EK te kijken. Het volgende echte sportevenement zit er al weer aan te komen: de Tour de France. Veel fietsen kijkplezier.

Niels Dignum

van de Wetering tweewielers

Harnjesweg 86
6706 AV Wageningen
Telefoon 0317 - 412902
Werkplaats tel. 0317 - 453615
Fax 0317 - 421878
E-mail: info@vandeweteringfietsen.nl
Web: www.vandeweteringfietsen.nl

Hét adres voor fietsen van het merk

KOGA

MERIDA

BATAVUS

Schoonmaakbedrijf DE WASBEER

- glazen wassen
- dakgootreiniging
- interieur van bedrijven

Vier-morgenweg 6
6721 MS Bennekom

T : (0317) 46 00 07
W: www.smbdewasbeer.nl
E : info@smbdewasbeer.nl

**Deskundige bemiddeling bij
verzekeringen en pensioenen**

www.verzekeringsburovanderlinden.nl
Bowlespark 22a, 6701 DR Wageningen
tel. 0317 411293

O P T I V E R S U M

V E E N E N D A A L

Kerkewijk 15
3901 EA Veenendaal
Tel. (0318) 510 313
Fax. (0318) 513 649

Veenslag 14
3905 SK Veenendaal
Tel (0318) 524 260

Internet:
www.prummel-optiversum.nl

**Pels Brandpreventie
Voor het te laat is...**

Blusdekens gevaarlijk?

Een goed blusmiddel is veiliger.
Je blijft weg van het vuur en er
wordt echt geblust.

De Prymos universele spray-
brandblusser is special voor
vetbranden ontwikkeld, maar
kan ook 'gewone' branden
blussen.

Prijs nu € 29,95

Info en verkoop: info@pelsbrandpreventie.nl • 06-20411136

Indien onbestelbaar retour: TCW, Leonard Roggeveenstraat 25, 6708 SL Wageningen

Internetprijzen bij Mastbergen Fietsen Renkum

Beste TCW-leden,

Wij als clubsponsor van TCW zijn nog steeds heel blij met TCW. Regelmatig zien we leden in de winkel voor fietsen, stadsfietsen, kinderfietsen etc. Echter voor de onderdelen zien we nog maar weinig leden, dat vinden we jammer.

We begrijpen het echter wel: we hebben niet de grootste collectie, we zijn niet echt een racespecialist en we zeggen niet dat we de goedkoopste zijn. Bovendien hebben we geen goedkope internet-site met onderdelen. Eigenlijk zijn we maar een "gewone fietsenwinkel" en dat begrijpen we heus wel: waarom zou je meer gaan betalen als het in Arnhem-Zuid of op internet goedkoper is?

Wij zijn er trots op dat we na 90 jaar nog steeds een "gewone fietsenwinkel" zijn, met gewoon ouderwetse service, gewoon klaar staan voor de coureur als hij of zij je nodig heeft. Dat blijft ook zo. En we zijn heel blij met de vaste klandizie die we mogen ervaren van jou als TCW-er. Mensen die al ruim 10 jaar bij ons komen en we allemaal bij voornaam kennen. bedankt daarvoor allemaal. We waarderen het echt bijzonder. Echter, heel veel leden zien we bijna nooit, en dat vinden we jammer. Wel logisch want internet is goedkoop en gemakkelijk, dat is de nieuwe realiteit. Prima, alle begrip voor.

Maar wij willen jullie graag allemaal terug in onze winkel in Renkum. Daarom verkopen wij vanaf nu alles voor TCW-leden voor internetprijzen. Dus noem maar op: cassettes, bladen, kettingen, zadels, racefietsen, helmen, conti 400 banden, complete groepen, computers etc.: alles voor internetprijzen voor TCW-leden.

Dus wat je ook zoekt, laat het ons weten; we hebben meer dan je denkt en gewoon voor internetprijzen. Ook de nieuwe racefietsen of gewone fietsen van alle merken leveren wij voor goede prijzen. Welk merk je ook zoekt, laat maar weten, we hebben je graag als klant. Of fietsdragers voor op de trekhaak, Ortliebtassen voor je vakantiefiets etc. Je kijkt gewoon op internet voor de prijs en wij leveren voor die prijs. Je kunt ook zelf een uitdraai maken en meenemen. Soms zijn er uitzonderingen voor wielen, als we er geld bij moeten gaan leggen dan doen we dat niet maar zoeken we samen met jou naar een goede betrouwbare leverancier.

Dus ben je op zoek naar iets bijzonders stuur een mail naar info@mastbergen.nl en wij kijken of we mee kunnen met de prijs. **Het voordeel is dan dat je wel service en garantie hebt via je eigen clubsponsor** en het is ook leuk om elkaar weer eens te zien in onze winkel in Renkum. Dus we zien je graag als TCW-lid in onze winkel in Renkum voor dezelfde prijzen als internet of Mantel etc.

Groeten van Carlo, William, Oscar, Ellen en Nol die met zijn 81 jaren ook nog af en toe komt helpen gelukkig.

Mastbergen fietsen, lekker ouderwetse service, maar niet duurder dan internet!